

stereu ikke modsætte sig fornuftige Duffer af Communalbestyrelsen; var dette rigtigt, vilde det være en Grund mere til at stemme mod Forslaget under Nr. 3. Jeg vilde endnu have tilladt mig nogle Ord med Hensyn til, at Udvalget foreslaaer, at § 16 skal udgaae. Jeg troer, at den ærede Ordfører meget overvurderede Betænkkelighederne ved Lovforslagets § 16 og undervurderede de Fordele, den byder, men da jeg frygter for, at den Betragtning, jeg har, kunde synes paavirket af min Stilling, og da den foregaaende ærede Tale i det Væsentlige har yttret, hvad jeg kunde have at sige, skal jeg henholde mig dertil.

Bønloffe: Det er med Hensyn til § 5 i Lovforslaget, at jeg vilde sige et Par Ord. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk), som jeg beklager ikke idag er tilstede, udtalte i forrige Møde, at det forekom ham rimeligt, at der maatte være en Analogi mellem § 5 og § 3, og han meente, at dette ogsaa var Tilfældet. Jeg troer imidlertid ikke, at man ved at læse § 5 kan komme til den Slutning, at der er nogen Analogi mellem disse to Paragrapher, naar man forudsætter, at Ændringsforslaget under Nr. 4 og maastee ogsaa det under Nr. 3 bliver vedtaget — jeg anseer det nu som givet, at Forslaget under Nr. 4 bliver vedtaget — thi da ville Byraadene kunne modsætte sig, at visse Bestemmelser blive optagne i Vedtægten, medens noget Saadant ikke vil kunne finde Sted med Hensyn til Landcommunerne. Vel skal nemlig Sogneraadets Erklæring indhentes om Vedtægten, men denne kan dog paaoctroheres af vedkommende Politimester og Amsraadet. Jeg skulde derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke til 3die Behandling — idetmindste for det Tilfælde, at Forslaget under Nr. 4 bliver vedtaget — vil tage under nærmere Overveelse, om der ikke kunde tilveiebringes en fuldstændig Analogi mellem de to nævnte Paragrapher. Jeg skal forøvrigt særlig anbefale Forslaget under Nr. 4 saavel som ogsaa det under Nr. 3 stillede Forslag. — Jeg kan heller ikke nægte, at jeg nærer en vis Kjærlighed og et vist Vennskab for de Ændringsforslag,

som ere stillede af det ærede Medlem for Aalborg (Klein), og især for hans Forslag under Nr. 3, 4 og 5, men de have mødt saa megen Modstand, at jeg er kommen til at nære nogen Betænkelse ved dem, og jeg vil derfor med Hensyn til min Afstemning over dem rette mig efter den ærede Minister. Ligesom en foregaaende æret Tale troer jeg ikke, det vil være let for en vilkaarlig Politimand at anholde en Mand, men paa den anden Side anseer jeg rigtignot en Anholdelse for en meget delicat Sag, hvorved der, som det er blevet sagt, skal handles efter Conduite. Det kan og maa dog i mange Tilfælde være ubehageligt for en Mand uden videre at skulle lade sig anholde af en saadan Politimand. — En Yttring, der saldt i Lovdags fra den ærede Ordfører, giver mig Anledning til et Spørgsmaal. Den ærede Ordfører ytrede, at den Anholdelse, hvorom der er Tale i Lovforslaget, er en ganske anden Anholdelse end den, hvorom der tales i Grundloven, og dette foranlediger mig til at spørge den ærede Justitsminister, om en Privatmand ikke paa sin egen Grund og Eiendom har samme Ret som en Politimand til at anholde en Forbryder, der er ifærd med at begaae en saadan Forbrydelse, som der her er Tale om, indtil Politiet kan tilkaldes.

Justitsministeren: Det ligger i Forholdets Natur, at, naar man skal udtale sig om de enkelte Forslag, som tilsidst komme til at foreligge, tvinges man til mere at dvæle ved de enkelte Meningsuligheder, som endnu ikke ere udbjævnede mellem Udvalget i dets Heelhed eller enkelte Afdelinger af Udvalget paa den ene Side og Ministeren paa den anden Side, end ved de Punkter, hvor Enighed er opnaaet, og derfor ligger det mig paa Sinde først at fremhæve, at det har været mig kjær ved Forhandlingerne med Udvalget at komme tilrette med Hensyn til flere Hovedpunkter, ogsaa med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der ikke i Betænkningen foreligger Spør af, at der har været et Tidspunkt, hvori vi ikke vare ganske enige. Jeg vil nødig, at Forholdet skulde opfattes, som om der skulde